

Jesika, Bajki Dwie

każdy na zewnątrz powiedziałby
jak bardzo i strasznie zazdrości mi
życie na medal z tysiącem róż
prawda jest inna, płatków nie ma już

i choć to bajki dwie, to może kiedyś
uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
bo kocham mocno ja, i kochasz ty
lecz w swoich bajkach tak wciąż uwiezieni

serce w rozterce i co?, i nic
mijają lata a w oczach łzy
odwagi nie mam by prosić cię
zostaw to wszystko utul wreszcie mnie

i choć to bajki dwie, to może kiedyś
uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
bo kocham mocno ja, i kochasz ty
lecz w swoich bajkach tak wciąż uwiezieni

i choć to bajki dwie, to może kiedyś
uśmiechnie do nas się ten los przebiegły
bo kocham mocno ja, i kochasz ty
lecz w swoich bajkach tak wciąż uwiezieni